

זהו-דולצ'יה ויטה ברחוב ה'רקון-הבמאי

ויהי אור

נשמע רק הרחש הלאיברור בחור.

★ ★ ★

כבוד או כסף

הניצבים הם כולם דילטאנטים. אנשי חברה מוכרים בחייהם הפרטיים — עתור נאים, ארכיטקטים, דוגמניות מחטיבת פלטי שר המאוחדת, סוכני ביטוח, רקדני טחסיט, ואמתכם הנאמנה, שנשלחה לכסות את ה' אירוע הלאומי, וצורפה באכזריות עלידי הבמאי — לצוות הניצבים. רוח ההתנדבות שולטת ברמה. רק מי שאין לו כבוד עצמי — דורש תשלום של 25 לירות עבור הניצבתו על המסך.

צ'ארלסטון סוקר, צ'ארלסטון אלדוראדו רבתי — בוקע אישם מהטייפ. חטיבת

סאת זיוה יריב

כל שבוע מומזנים אתי מחדש לאור גיה בינלאומית. מבטיחים לי שדבר כי זה עוד לא היה כאן. במקום המיועד אני מוצאת חמישה זוגות יושבים זקופים על הספה, וזוג אחד רוקד טחסיט וזוג שני פאסאדובלה, לפי אותו תקליט. עשרה זוגות עומדים במרפסת, איכלים סנדוויצ'ים מנקניק עם שום, ומלפפון חמוץ, יט פוס אחד עם כוס מדיצינאל ביד שואל אותי אם לא היכרנו באיזה מקום. אני אומרת — לא; והוא אומר — אראפשר-להכיר. בי אורגיה הבינלאומית האחרונה בה נכחתי, רקדה נערה אחת יחף בוסאנובה, ומישהו הביא חצי בקבוק חיסקי. למחרת שאלו אותי נעלבים כל מיני ידידים מדוע אני לא מודיעה כשיש דברים כאלו בעיר.

שום פליני, משום כך, לא יהיה מאושר במיוחד להכריז דוקא באזור תל-אביב — גבעתיים את אורגיות הדולצ'יה ויטה. הוא ימצא כאן המון ויטה, בשקיות ובקוביות, עם רסק עיף וירקות, אבל בלי דולצ'יה. מנחם גילן, במאי אלדוראדו, אינו פליני. אן חיימת קים? מציאים. יש המון שיטות.

הוא קבע את מועד הסרטת הקטע האחרון של אלדוראדו — הדולצ'יה ויטה

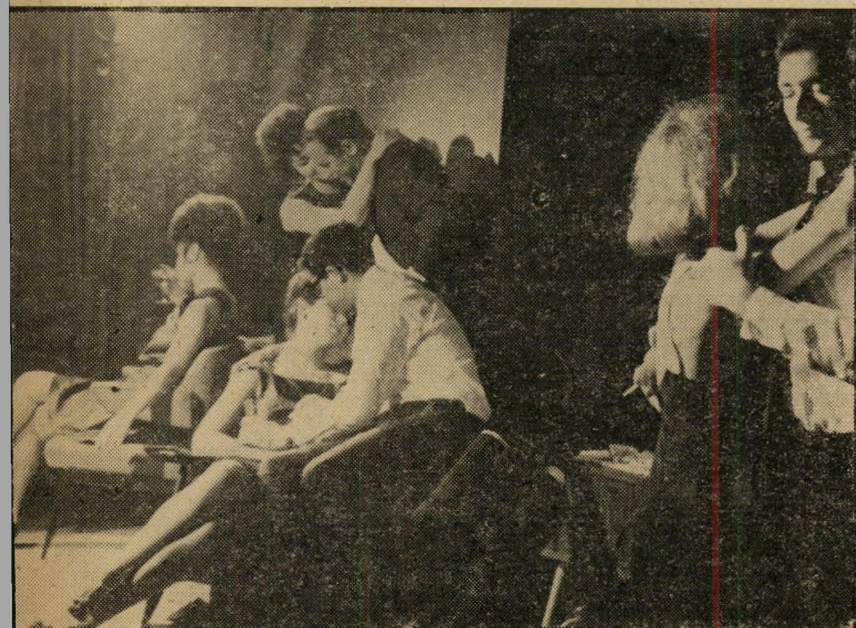

שיכרות

הדוגמנית רחל פינטר הארכיטקט דוב טגל טטי ט טים בסצינת האורגיה, בסרט אלדורדו.

שיא ההילולה - שתי גברות רוכנות ומנשק

צווחה למראה התיגרה המתחוללת בעיצומה של הנישפיה, פורצת מפיה של רחל הירשברג פקידה במשרד פירסום. משמאלה — עידית אבנון, אחת מהדוגמניות לעיתיד, שסופקו כנערות-זוהר עבור הסצינה, מאולפן החתיכות של לאה פלטר.

המנהגות התל-אביביות ניפגשת עם איש ה' שטח הגדול — בערב שבת.

חור הנשיא המפיאר במלון דן ניבחר למקום הצילומים. מובן, לא לפני שניקבע סירובו המוחלט של נער השעשועים המכ' סוף, פוקה הירש, להשאיל את דירתו ל' מירמס לחמישים ניצבים.

השעתיים הגרשות לפני תחילת הצילום מים הוקדשו לעריכת התפאורה הדוממת של בסיס האורגיה. בהמלצתו של הצייר שלמה צפירי, מצוות אלדוראדו, הונחו על השולחן בפנינת החדר, ערימות סנדוויצ'ים עם נקניק ושום, דג מלוח, מאייר נז, חסה, זיתים מכל הצבעים, אנשוי, מלפ' פונים חמוצים. כן, כן, ככה זה באורגיה אמיתית: אוכלים, אוכלים. דקורציה המס' מלת את בהמיות החברה האנושית המידר דרת. בכל פינה — ניצבו גביעי שמפניה וכ'סות חייסקי, קוניאק, מלאים מים צבועים. בכל אורגיה בינלאומית לא מתחילים ישר מן ה'ניי. יש פרולוג אינטלקטואלי. משוח' הים, מדברים, מחייכים בנימוס, לוחצים ידיים, עושים הכרות. נוטלים את גביעי ה' שמפניה ביד.

ניצבי אלדוראדו התבקשו להתפור חופ' שי בחור, להרים את הראש באלגנטיות, לשבת על הספה, בהדרת כבוד על הריצפה, לשוחח, אם רוצים, על המצב הבינלאומי ברחוב ה'רקון. העיקר למלמל הרבה, ל' נענע בשפתיים. הקול ממילא איננו מוקלט.

עייפות ואפאטיות של שיכרות משתלטים על המשתתפים בסרט לקראת סיום האורגיה, ש חמש עשרה שעות רצופות, בחור הנשיא המהודר שבמלון דן. מימין ארכיטקטית בתפקיד נערת חברה (ראה שער) רוקדת עם אחד מצלמי הסרט שניצל את ההיזדמנות להופיע

תאוה שחקן הבימה יהודה אפרוני, מצמיד נשיקה לכוכבת תקווה מור, לתהמת טופול, ידידה מהשטח הגדול.